

ת"ד 4046/02/18 - מדינת ישראל נגד דוד מגן

01 דצמבר 2019

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
ת"ד 4046-02-18 מדינת ישראל נ' מגן

המאשימה

לפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
בעניין: מדינת ישראל

הנאשם

נגד
דוד מגן-ע"י עו"ד בן עמי-עוז

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות כמפורט בכתב האישום, בכך שנהג בחוסר זהירות, לא נתן זכות קדימה בפנייה שמאלה וגרם לתאונת דרכים שכתוצאה ממנה נחבל בגופו הנהג המעורב חבלות של ממש, בדמות שבר בקרסול ושבר בפמורלי. הנפגע אושפז, נותח ונזקק לשיקום.

הנאשם, יליד 1957. נוהג משנת 1983 ולחובתו 25 הרשעות קודמות בתעבורה.

הצדדים הציגו הסדר מסגרת, על פיו התביעה תעתור ל-8 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות חלף קנס וההגנה רשאית לעתור בעניין סעיף הפסילה, ל-3 חודשי פסילה בפועל.

באת כוחה של המאשימה ביקשה לכבד את ההסדר ברף העליון בשל העובדה שמדובר בנהג הסעות מקצועי ולנוכח תוצאות התאונה והחבלות שנגרמו לנהג המעורב. עוד טענה, כי הנאשם לא נפסל פסילה מנהלית.

מנגד, טענה באת כוחו של הנאשם, כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה, כי מדובר בעבירה משנת 2017 ובתאונה שאינה מגלה רשלנות ברף הגבוה. עוד טענה, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהינו יליד 1957, אשר נאלץ לעזוב את מקום עבודתו ולהתפרנס מעבודה פיזית של נשיאת שקי בטון ומלט ואינו משמש עוד כנהג הסעות.

בא כוח הנאשם טענה למחדלי חקירה ולכשלים ראיתם בשלם הוצג ההסדר. טענה, כי מדובר בתאונה בה אין הסבר לאופן בו קרתה, אלא המדובר בגרסה מול גרסה והציגה פסיקה של מקרים דומים בהם בתי משפט התחשבו והשיתו פסילה אף מתחת לפסילת המינימום הקבועה בחוק.

בא כוח המאשימה ציינה כי היא שוחחה טלפונית עם הנפגע באשר למצבו הרפואי העדכני וכי הנפגע אמר לה שנזקק לעבור שני ניתוחים וכי היה מאושפז בבית החולים במשך כשבועיים. עוד טענה, כי תחילה היה הנפגע מרותק לכיסא

גלגלים ולאחר מכן התהלך באמצעות קביים. בהגינותה ציינה באת כוח המאשימה כי הנפגע התבקש להעביר תעודות רפואיות, אולם לא עשה כן.

ב"כ הנאשם התנגדה להצגת מצב רפואי עדכני של הנפגע, בשונה מהמתואר בכתב האישום, וזאת מבלי שהוצגו מסמכים רפואיים עדכניים, טענה לעברו התעבורתי אשר אינו מכביד ביחס לוותק נהיגתו, כי אין עבירה דומה בעברו וכי התאונה אינה מאפיינת את אופן נהיגתו.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע לאחר שחזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון.

מדובר בנאשם נורמטיבי, נהג מקצועי בעברו, האוחז ברישיון נהיגה משנת 1983, לחובתו 25 הרשעות קודמות, 3 מתוכן בעשור האחרון. מדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לבחון את עקרון ההלימה, לאמור, בחינת קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמו של הנאשם וסוג העונש שיוטל עליו בסופו של יום.

עוד קובע התיקון (בסעיפים 40 ב ו- 40ג), כי במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול, עליו לבחון גם את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי הענישה במקרים אלה. סעיף 40ג, קובע כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

הצדדים הציגו בפניי הסדר טיעון וביחס לרכיב הפסילה טענו להסדר מסגרת 3-8, כאשר המאשימה ביקשה לכבד את ההסדר ברף העליון שבו ואילו ההגנה ביקשה לכבד את ההסדר ברף התחתון שבו.

המדובר בתאונה אשר נגרמה מחוסר זהירותו של הנאשם ובשקלול הדברים, אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת גם באשר לרכיב הפסילה בפועל.

כל שבפני ביהמ"ש הוא כתב האישום וטענות הצדדים.

המדובר בתאונה בה נגרמו לנהג המעורב חבלות בדמות שבר בקרסול ושבר בפמורלי.

כעולה מעובדות כתב האישום הנפגע אושפז ונזקק לשיקום אולם, לא הוצגו תעודות רפואיות.

אין להתעלם מתוצאות התאונה שנגרמו כתוצאה מחוסר זהירות של הנאשם שכתוצאה ממנה נפגע מר עידן וקנין פגיעה קשה אשר הצריכה אשפוז, הליך ניתוחי והמשך טיפול. בית המשפט שם לנגד עיניו את סבלו של מר וקנין אולם יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וצריכה להלום את מידת רשלנותו של הנאשם ויש לנקוט בה באופן מידתי כאשר החוק הוא מורה הדרך.

מצאתי מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי לנפגע. הפיצוי יהיה סמלי ביחס לחומרת הפגיעה ואין בו כדי להוות פיצוי של ממש על הסבל שנגרם לנפגע.

ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את ההסדר ברף העליון שלו, אולם אין בנמצא תימוכין לבקשתה. חזקה על התביעה ששקלה את כל השיקולים בטרם הסכימה להסדר מסגרת זה.

בנוסף במסגרת מאזן הענישה לקחתי בחשבון כי רישונו של הנאשם לא נפסל פסילה מנהלית סמוך לקרות התאונה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי אף לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה עוד טרם החל הליך ההוכחות.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את העובדה כי התאונה נגרמה כתוצאה מחוסר זהירות של הנאשם, את וותק נהיגתו הרב ועברו התעבורתי, את העובדה שהנאשם הביע חרטה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנאשם ישלם פיצוי למר עידן וקנין בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון בתוך 60 יום.

ב"כ המאשימה תדאג להעביר למזכירות בית המשפט פרטי הנפגע לצורך העברת הפיצוי אליו.

לא מצאתי מקום להשית קנס במאזן הענישה.

2. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 1/3/2020 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה עד לשעה 12:00 ביום ההפקדה.

עמוד 3

תשומת לב הנאשם כי בלא שביצע הפקדת הרישיון בתאריך האמור, יחשב כפסול אולם מניין ימי הפסילה יחושב מיום ההפקדה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח לצדדים העתק מגזר הדין וכן לנאשם וב"כ העתק גז"ד ושובר התשלום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

1.12.19